Nou paradigma. Nou Estat.

written by Sebastià Sardiné | 30 de juliol de 2020

La gestió estatal i autonòmica de la pandèmia, ha deixat al descobert greus mancances de gestió. Si no estàvem preparats per la DUI, ara tampoc ho estàvem per gestionar una crisi sanitària de dubtós origen, amb versions globals contradictòries. L'únic de cert és que, algú, ha paralitzat el món, a un cost humà inferior a moltes guerres, amb "rebrots" que ens avisen que poden tornar-hi, per acabar-nos d'esfondrar. "El Sistema" és qui vol redreçar la humanitat als seus interessos, sacrificant drets individuals i col·lectius, contaminant aparells i xarxes, amb programes maliciosos que algú dissenya, i algú compra, per controlar-ho tot i a tots. "El Sistema" el *Deep State* global, és a Davos, Bildenberg, G-7 o en cimeres anònimes. Els Estats són mers instruments executors de polítiques programades. De la darrera pandèmia que encara patim, l'únic que hi ha guanyat un xic, és la natura, que ha fet una revifalla, en clar avís que és recuperable, sí, altre poder, el de la gent, canvia de sistema, reconsiderant tot allò fet fins ara, per prioritzar en endavant, valors humanístics i de sostenibilitat, en harmonia amb la natura.

El nou paradigma s'haurà de regir per un **Índex de Benestar social, IBS**, no pas per l'índex de productivitat, PIB; ni per l'índex de preus al consum, IPC; ni per l'índex de confiança en el "mercat"; ni per criteris d'endeutament, amb bancs que deixen un diner que no és seu, sinó dels estalviadors, amb l'objectiu de, hipotecats, quedar-se el nostre patrimoni immobiliari o industrial, majorment en mans de fons volto, propietat de "El sistema" que ens vol dominats i endeutats, i, a Catalunya, evidentment, sotmesa, expropiada, judicialitzada i espiada, amb xips maliciosos en mòbils, targeta sanitària i DNI, amb Causa General, perpètua.

La moderna guerra és geoestratègica. La pandèmia, sembrant

pors, és un mitjà de control. EEUU i Xina lideren les tensions i el malware. Rússia fa el viu-viu, com Israel i UK que va per lliure. La UE, indefinida, apedaçant la crisi de valors, calla i paga la fallida d'estats anterior i posterior a la pandèmia. Catalunya en rebrà engrunes. Fem autocrítica: som gestionats per governs conformats pels repetits polítics professionals/funcionaris/famílies de sempre, que ens han portat a la ruïna social, climàtica, ecològica, econòmica. Els mateixos que han mal gestionat la pandèmia, es volen perpetuar per gestionar la nova realitat. A Catalunya, aquells que no varen complir amb el mandat del 1-O i no varen fer efectiva la República, fent fonedís el 1-O/2017, ofereixen com a solució al problema català, taules de negociació de les que ningú n'esperem res, només processisme. Tenim un Govern voluntariós, descapitalitzat, feble, endèmic, dividit, amb president de retruc, -gran persona- que ha gestionat la pandèmia, segurament, en forma molt millorable. A Espanya, sembla talment que no hagués passat mai res. El PSOE ha diluït als socis de coalició. S'han fet dues eleccions a parlaments autonòmics, impedint votar a infectats de Covid-19, llevant-los drets. Democràcia simulada, vistos els GAL, Villarejo, Bárcenas, direcció del PP I PSOE, policia patriòtica i paral·lela, espionatge, clavegueres d'estat, 155, estat d'emergència, Causa General contra tot el que es mou a Catalunya. Darrer moviment, judici a la Mesa del Parlament, mentre aflora la corrupció en la Casa Reial, intocable, defensada pels del 1978, és a dir, pels de sempre. "Atado y bien atado" amb corrupció institucionalitzada i judicialització de la política, mentrestant: anul·len injustament el Tercer Grau Penitenciari i la participació presencial de presos i exiliats en debats públics.

Que els equips polítics actuals no funcionen, salta a la vista. Ni l'Estat, ni l'Autonomia, post crisi 2008 es varen preparar per afrontar cap altra crisi. Les institucions no han funcionat, la centralització tampoc, la feblesa del Estat, -amb rumor de sabres-, posa davant la pandèmia als tres

exèrcits, per sembrar pors, en lloc d'injectar confiança i eficàcia. La crisi, l'atur, la pobresa en augment, el descontrol migratori, la mala gestió dels confinats, amb manca de controls i proves sanitàries en residencies i en persones de risc; ocultació de dades, confusió, i manca de claredat en els comunicats, tot plegat, transmet mal fer, i descontrol post confinament, en festes i festetes de gent irresponsable, i un congelar la taula de negociació, ineficaç, -un fer comèdia- visualitzant-se la impotència d'una Autonomia despullada i descapitalitzada, que pidola recursos, quan en genera de suficients, engarjolats tots en el processisme, gestionat pels mateixos polítics de sempre, que en viuen de la política, a qui no els interessa pas canviar res, sinó, consolidar el que ja tenen, tornant-nos a entabanar amb nous partits amb les mateixes persones, amb velles idees ja superades, desencisant-nos.

Vaig veure a TV3,a un Cuixart humanista, sense ambició política, liderant la desobediència civil. Gràcies, Jordi. En Rull, havent après molt del judici i presó, desitjant tornar a participar en política. En Romeva, seré, m'agrada el seu tarannà. En Junqueras, neguitós, no va respondre cap pregunta directa, amb cap frase curta, bon orador, parlant molt, molt, molt, tant, com divagant, sense aclarir el perquè de la suspensió de la República, -cap pres-exiliat ho ha fet, ni tampoc el perquè del dur enfrontament Oriol-Puigdemont, que ara sembla que volen reconduir-. En el judici a la Mesa del Parlament, tots menys la Mireia Boya, digueren que les lleis a debatre, eren una simple declaració, sense valor jurídic. ¿?. M'hauria agradat escoltar en Turull, a qui aprecio molt, com també a la Carme Forcadell. Als altres, no els conec tant. No he llegit cap dels seus llibres, per no enfadar-me més del que ja n'estic. Valdria més que en fessin un de sol de llibre, tots plegats, en acarament, en directe, explicant la veritat última, sense pròleg, ni epíleg, per coneguts. Ens ho deuen. Els respecto a tots, però cap d'ells hauria de formar part de cap llista, si després no poden exercir el càrrec amb

efectivitat. Que sacrifiquin els seus interessos, legítims, no presentant-se, donant suport activament, això sí, a qui creguin, per tal que guanyi l'independentisme, complint el mandat de l'1-O/2017 i el clam d'unitat que els professionals no escolten. El "desideràtum" de poder votar les pròximes eleccions "autonòmiques" amb llistes obertes, s'ha esvaït altra volta; els actuals polítics no volen aquest tipus de votació, amb llei electoral catalana. Els fa por. Simulen les llistes obertes, fent primàries de partit, on aquest, ja procura prou que, per escalafó, surtin els que convinguin, aprofitant-se del votant, bona gent, que tot i el desencís per tantes picabaralles i incompliments, tornarem a votar. Procurarem no equivocar-nos. Exigirem complir. Ens queda el Consell de la República, més transversal, on tota l'estructura hauria de sortir de la base, Consells Locals, sense condicionats previs, ara, amb càrrecs provisionals. Esperem-ho

Espanya no és lleial a Catalunya. Incompleix el que promet, reinterpretant a la baixa les competències, prou retallades, expropiant-la de recursos, des d'invertint-hi crònicament i vigilant-la, amb estructures fosques. No hi haurà amnistia. Si l'Estat incompleix reiteradament i volguda, tenim dret a abjurar, i dotar-nos d'un Nou Estat. Desenganyem-nos, "El problema catalán" només el resoldrà el poble de Catalunya amb una DUI. No ho farà, ni la política, ni els polítics, ni els partits. Els governs no resolen els problemes, només els gestionen, els allarguen, creant comissions, taules, debats parlamentaris, lleis d'execució lenta, processisme pur, esgotant legislatura, o trencant-la, i així en passa una, i altra, amb els mateixos polítics professionals que, amb excepcions, vergonyosament, en viuen del processisme, i s'hi jubilen.

Per ineficaços i incomplidors, no podem deixar gestionar el nou paradigma en el qual entrem, als mateixos polítics professionals que han mal gestionat fins ara la cosa pública i els interessos del ciutadà. L'experiència que diuen que tenen

i aporten, no ha servit ni serveix per a res. Som on som per la seva culpa. Tots els actuals polítics amb més d'una legislatura, presos o exiliats inclosos, han de deixar la política activa i posar-se a disposició de nous equips transversals que tinguin com a objectiu, bastir un nou equip, o dos, pro Independència, amb el que liderar la pròxima contesa electoral, considerant-la constituent, amb un programa a curt termini que encari, en sis mesos, l'aplicació de la DUI i una Nova Llei Electoral catalana amb democràcia directa i participativa.